

© Sílvia Poch

RAVE

un spectacle de Sílvia Delagneau

15/02 - 05/03/23

Gràcia

El lliure

TEMPORADA 22/23

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules de l'equip artístic → 5

Entrevista: Sílvia Delagneau → 6

Informació complementària → 7

Biografies → 8

Fitxa artística / Informació pràctica → 16

Sala de premsa → 17

La creadora Sílvia Delagneau proposa un ritual participatiu sobre l'evolució i el cicle de la vida als infants de 6 a 10 anys.

Per participar en aquesta *RAVE* que condueixen un rave, una paleontòloga i una DJ, les criatures entraran a l'espai escènic, una cova plena de meravelles on descobriran la màgia de les entranyes d'un escenari.

Els adults acompanyants podran fer aquest viatge des de les butaques. Per al bon funcionament de la peça, els infants no poden ser menors de 6 anys.

Sinopsi

El clima ha marcat l'evolució de les espècies, els llocs que hem pogut habitar, la cultura. Durant milers d'anys les nostres avantpassades van ballar i cantar celebrant l'origen de la vida i nosaltres seguim buscant respostes al sentit de la nostra existència.

RAVE és una proposta de l'escenògrafa Sílvia Delagneau per a públic infantil que parla dels cicles naturals, la construcció d'aixoplucs i les convencions escenogràfiques. Una celebració en què la maquinària del teatre pren vida.

Un espectacle participatiu i un ritual comunitari, amb què els infants faran un viatge sensorial a través de les quatre estacions, per retrobar-se en comunitat amb el temps. Conduït per una paleontòloga, un rave gegant i una DJ que orquestra fenòmens meteorològics amb l'ajuda de tota la maquinària teatral per recrear-los.

L'obra vol connectar les criatures amb el clima, la terra, els orígens i reflexionar sobre com n'és de necessari també sortir dels nostres aixoplucs. Prendre consciència de la cadena que fa possible la vida, la mort, la matèria, la descomposició que alimenta les llavors que donen fruit per seguir amb el cicle de la vida.

MÉS INFO

[www.teatrelliure.com/
ca/rave](http://www.teatrelliure.com/ca/rave)

© Silvia Poch

En paraules de l'equip artístic

De vegades, com que portem a la motxilla un paraigua o una capelina, ens importa un rave si plou o fa sol, si les bruixes es pentinen. Tant se'ns en dona naps com cols, que el cel sigui rogent o que una flor no faci estiu, quan tenim on aixoplugar-nos i una bona estufa o algun ventilador per aclimatar-nos. Però resulta que la primavera la sang altera i sovint prenem el rave per les fulles quan pensem que el món gira al nostre voltant sense incloure'ns en els seus cicles. I és que la vida és una festa sense treva, en la qual no deixen de ballar el mar amb la lluna, els núvols amb els tubercles, les tempestes amb les flors, els ocells amb els peixos, les gebrades amb els còdols, els turons amb les criatures.

ENTREVISTA

Parlant amb Sílvia Delagneau

Què et va empènyer a la direcció i com t'hi sents?

M'hi he trobat de manera natural, per la necessitat personal d'experimentar amb una posada en escena que posi l'accent en l'escenografia, la llum i el so com a creadores de significat. Em sento feliç de poder comptar amb tot l'equip artístic que fa possible *RAVE*.

***RAVE* passa dins d'una cova on només entren les criatures. Quin paper hi tenen?**

Fugint d'una tempesta, a la recerca d'un lloc on protegir-se, les criatures viuran en primera persona un viatge per les entranyes d'una cova que encara no ha estat descoberta. En descobreixen les textures, la foscor, els sons i els éssers que l'habiten.

Quins significats té aquesta cova?

Les coves van ser aixoplucs indispensables que van ajudar les nostres avantpassades a sobreviure a tota mena de perills, però alhora, durant milers d'anys, ens han empès a moure'ns en la foscor i a confrontar-nos als ecos, tant del passat com del futur. La cova és una porta a tota mena de mons nous i aventures, com també ho són les caixes negres dels teatres.

Per què es diu *RAVE*, l'espectacle?

Per una banda, fa referència a un dels personatges de la proposta, un rave. Antropomorfitzar l'hortalissa ens permet jugar amb la idea d'arrencar-se, de sortir a la llum, d'exposar-se, però també d'arrencar-se a crear, a ballar. I sí, també coqueteja amb la rave, com a festa inclusiva i que connecta amb la música en un ritual efímer com també ho és el teatre.

Ha estat un procés de creació conjunt entre les diferents disciplines. Com heu treballat?

En una primera residència amb l'equip artístic, vam tenir la sort de treballar primer amb l'artefacte, d'assajar nosaltres amb l'escenografia, les llums i el so, i crear el viatge atmosfèric perquè les *performers* poguessin, en una segona residència, habitar-lo i crear tenint en compte tot el món que les envolta. I ara ens trobem en la part final del procés, en què totes juntes treballem amb els ritmes interns de la proposta.

És el primer espectacle familiar que dirigeixes. Quin ha estat el repte?

Està sent un repte, perquè la finalitat d'aquest projecte és connectar amb criatures de 6 a 10 anys i compartir-hi l'experiència del teatre, de les arts vives. Amb la dificultat que és una franja d'edat molt àmplia, que ha crescut amb la petjada de l'era digital i que cada cop veu més de prop el món dels grans.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

L'evolució i les raves

L'evolució és una idea que ajuda a entendre l'espectacle. *RAVE* fa una evolució a través dels diferents àmbits que configuren l'espectacle: l'escenogràfic, el musical, el vestuari, el codi escènic, la presència de la paraula...

En l'àmbit escenogràfic trobem, per exemple, l'evolució d'una foguera. Al principi es presenta a través del mim (imitació), després s'il·lustra amb una foguera de fusta pintada (representació) i, finalment, apareix un bidó (presència d'elements reals).

En l'àmbit musical, l'evolució comença amb un espai sonor format únicament amb elements naturals. A continuació, aquests elements creen estructures musicals i es descobreix el ritme, la melodia i els diferents elements que componen una música vinculada al ball, com pot ser el cabaret. Després arriba la *rave*, amb la música electrònica i unes dinàmiques musicals més complexes en relació a la configuració del so. I finalment, hi ha una última part on es manté la música electrònica però d'una manera més introspectiva.

En l'àmbit lingüístic-literari passa el mateix. Primer se senten interjeccions i crits, després apareixen les paraules, les frases sense un sentit nítid, més tard arriba un conte i, finalment, un dietari en una forma més introspectiva.

El concepte d'evolució també es veu reflectit en el títol de l'espectacle. *RAVE* té un doble sentit: d'una banda és el tubercle que s'arrenca i es menja i, de l'altra, és la festa de música electrònica antisistema que es consolida als anys 80 i 90.

Les *raves* replantegen el significat de les celebracions i ens conviden a preguntar-nos sobre la seva evolució, perquè proposen un tipus de celebració en què es trenquen els codis socials en comptes de reforçar-ne el caràcter institucional. D'alguna manera, una *rave* és una festa que trenca les normes establertes per la societat en lloc de contribuir a articular-les o vertebrar-les com sí que fan les celebracions tradicionals. La *rave* connecta amb la necessitat de fugir d'una societat encarcerada i, al mateix temps, de celebrar la presència col·lectiva des d'un lloc més espontani, més naïf, més col·lectiu, sense normes.

En certa mesura, doncs, i malgrat el seu rebuig a les dinàmiques institucionals, les *raves* connecten amb els rituals de celebració primitius en què les identitats es trencaven per reconnectar amb els orígens naturals de l'existència.

Albert Arribas

BIOGRAFIA

Sílvia Delagneau

idea i direcció

Premi Ciutat de Barcelona de teatre 2019. És escenògrafa i creadora en disciplines com el teatre i les arts visuals. En la seva recerca escènica, li interessa l'escenogràfica generadora de significat, tant en l'àmbit conceptual com plàstic. Com a escenògrafa és col·laboradora habitual de la companyia La Veronal.

Entre els seus darrers espectacles com a directora escènica, hi ha els espectacles de creació *El sexe dels fongs* (Teatre Nacional de Catalunya – Grec Festival de Barcelona, 2020) i *Només ens vol protegir del cel* (Festival Grec, 2015), entre d'altres. També ha dirigit l'òpera *The Fox Sisters*, de Marc Migó (Gran Teatre del Liceu, dins el projecte Oh!pera, 2022).

Pel que fa als seus treballs com a escenògrafa, aquesta temporada ha dissenyat el vestuari per les peces del coreògraf Marcos Morau, *Nachträume* (Opernhaus Zürich, 2022) i *La Belle au bois dormant* (Opéra de Lyon, 2022).

© Sílvia Poch

BIOGRAFIA

Clara Aguilar

so, música original i *performer*

Compositora i creadora escènica. Té formació en música clàssica, el grau en Periodisme i en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra, així com també el màster en Estudis de Gènere de la Universitat de Barcelona. Ha treballat amb artistes com Marcos Morau (La Veronal), Sílvia Delagneau, Alícia Gorina, Carlota Subirós, Ferran Dordal, entre d'altres, així com amb el productor i dj John Talabot. És co-fundadora de VVAA Col·lectiu.

En arts escèniques, inicia la seva carrera el 2017 dins del marc del laboratori escènic Malnascuts de la Sala Beckett. Ha creat la música i espai sonor dels projectes del Col·lectiu VVAA i de nombrosos muntatges estrenats a la Sala Beckett, el Teatre Lliure, la Biblioteca de Catalunya, el Temporada Alta, el Teatre Romea, el TNC, La Villarroel, la Hiroshima, el Mercat de les Flors, l'Auditori de Barcelona, el CCCB i el Ballet de Zurich. També treballa en el món de la dansa, de la televisió i del cinema.

Com a CLARAGUILAR, ha publicat l'àlbum *Mystery is all* (Amén Discos, 2021) que l'ha portat a actuar a diferents esdeveniments com al Festival Mutek (Sala Apolo), Festival Flama de Màlaga, cicle DNIT (Caixafòrum de Barcelona), Teatro Réplika (Madrid). Actualment està preparant el seu nou projecte que presentarà en el marc del Sónar 2023.

© Sílvia Poch

BIOGRAFIA

Anabel Labrador

performer

Realitza estudis de dansa i teatre. Com a intèrpret, ha treballat, entre d'altres, amb el director Oscar Molina (*Vivaldi, Vivaldi. Un moviment per les quatre estacions*, L'Espai de Barcelona, Fira Tàrrrega i gira per Catalunya, 1992, 1993); al parc Spain Mura (Japó, 1994); amb les companyies Desmelene (París, 1996: *Tu me sors par les yeaux*) i Agüita (Barcelona, 1999: *Atiritas pa las penas, Cuerdas, Acqua, Comba i La Espera*), de les quals és cofundadora; amb la companyia barcelonina de dansa Erre que erre (*Divadlo i Carne Radioactiva*); al projecte *I Was There* (Mercat de les Flors de Barcelona, Festival Temps d'Image, Portugal, 2007) d'Abraham Hurtado, amb el que continua la seva col·laboració fins avui amb AADK Spain (dintre del llenguatge de la performance a Berlín, Blanca i Múrcia entre d'altres); de l'any 2008 al 2016 treballa com a intèrpret i ajudant de direcció de la companyia Jours tranquilles a Lausanne, Suïssa (*Au matin, Poiscalle Paradis, Emma, Emma au jardin, Médée / Fukushima, Manger Seul i Blanche / Katrina*); el 2010 i el 2011 col·labora amb el Chantier Panafricain d'écriture de femmes a Costa de Marfil, Níger i Burkina Faso, on imparteix cursos d'improvisació i crea l'espectacle *Poiscalle Paradis* (que fa gira per l'Àfrica de l'Oest i Suïssa); el 2011 treballa amb Família Bolondo a l'espectacle *Maravillas* (16è Circ d'Hivern, Mercat de les Flors) i el 2014 amb Sündenbock / Bouc émissaire (*Oracles*, Zurich). Des de l'any 2000, també ha treballat com a productora, amb creadors com Nao Albet i Marcel Borràs, Sílvia Delagneau, Roger Bernat, Ferran Carvajal, Pere Piñol, Simona Levi, Pep Duran o Joan Antón Sánchez. També ha treballat amb l'orquestra de música contemporània Grup Instrumental Bcn216, la Biennal d'Art de Venècia, el Festival Sònar, el Festival Clàssics, el festival Off de disseny, entre d'altres.

© Sílvia Poch

BIOGRAFIA

Carles Pedragosa

performer

Ha cursat els estudis de piano a l'acadèmia Ars Nova de Maria Canals, on va assentar les bases de la seva formació com a músic. Posteriorment, va estudiar Comunicació Audiovisual, empès per l'interès per la música en el cinema. Una vegada acabada la llicenciatura, va començar a compondre música per a curtmetratges, documentals i llargmetratges de cinema, compaginant-ho amb una incipient activitat teatral, un àmbit que l'ha ocupat fins a l'actualitat com a músic, actor, compositor i dissenyador sonor.

Forma part de la companyia teatral Indi Gest amb l'actor i dramaturg Jordi Oriol, un projecte que es basa en la transversalitat de disciplines, el joc escènic i la musicalitat del llenguatge.

© Paco Amate

BIOGRAFIA

Albert Arribas

dramaturgista i textos

Director escènic, dramaturg i traductor teatral. Els seus treballs s'han estrenat en espais com el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure, la Sala Beckett, el Teatre-Auditori de Sant Cugat, La Seca – Espai Brossa o el Teatre Akadèmia, i en festivals com el Grec de Barcelona, el Temporada Alta de Girona / Salt o la Mousson d'Été a França.

Entre els seus darrers muntatges com a director escènic destaquen *Beuarra*, d'Albert Balasch (Teatre La Gleva, temp. 2022/23); *Cadires*, de Mont Plans i Oriol Genís (Teatre Goya, temp. 2022/23); *Acis & Galatea* de G. F. Händel (Teatre-Auditori Sant Cugat, temp. 2021/22) o *El jardí* de Lluïsa Cunillé (Sala Beckett, temp. 2020/21).

Com a dramaturg, ha treballat amb creadores escèniques com Aícia Gorina (*Solitud*, *In wonderland*, *Si Déu és bellesa, la bellesa existeix?*), Sílvia Delagneau (*El sexe dels fongs*) o Lurdes Barba (*L'Hèroe*), i també ha estrenat alguns textos propis (*Selecció*, *El cant de la Gorgona*). Entre els autors teatrals que ha traduït es poden destacar Sarah Kane (*Blasted*, *La psicosis de les 4.48*), Antonio Tarantino (*Vespres de la Beata Verge*, *Stabat Mater*), Edmond Rostand (*Cyrano*, per a Lluís Homar), Valère Novarina (*L'opereta imaginària*), Tony Kushner (*Àngels a Amèrica*), Davide Camevali, Sarah Berthiaume, el marquès de Sade o T. S. Eliot.

© Ros Ribas

BIOGRAFIA

Max Glaenzel

espai escènic

Format a l'escola Massana de Barcelona, va començar la seva activitat com a escenògraf el 1997. Col·laborador habitual d'Àlex Rigola, ha estat el seu escenògraf en muntatges com *Marits i dones*, de Woody Allen (La Abadía), *MCBTH (Macbeth)* i *Coriolà*, de Shakespeare (Teatre Nacional de Catalunya i Teatre Lliure, respectivament); *La gata sobre la teulada de zinc calent*, de Tennessee Williams (Teatre Lliure); *Nixon- *Frost*, de Peter Morgan (Teatre Lliure); *Rock'n'roll*, de Tom Stoppard (Teatre Lliure) i *2666*, a partir de la novel·la de Roberto Bolaño (Teatre Lliure); i *Días mejores*, de Richard Dresser, i *Largo viaje hacia la noche*, de Eugene O'Neill (tots dos a La Abadía).

Altres dels seus treballs com a director són *La Bête*, de David Hirson, direcció Sergi Belbel (TNC); *L'habitació blava*, de David Hare, direcció de David Selvas (Teatre Romea); *Cyrano de Bergerac*, d'Edmond Rostand, direcció Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya); *Les tres germanes*, de Chéjov, direcció Carlota Subirós (Teatre Lliure); *Agosto*, de Tracy Letts, direcció Gerardo Vera (CDN); *Woyzeck*, de Georg Büchner, direcció Gerardo Vera (CDN); *Hedda Gabler*, de Henrik Ibsen, dirigida per David Selvas (Teatre Lliure en coproducció amb La Abadía); o *La punta del iceberg*, d'Antonio Tabares (La Abadía), entre molts altres.

© Albert Pons

BIOGRAFIA

Marcos Morau

vestuari

Format entre Barcelona i Nova York, en fotografia, moviment i teatre. Obté la màxima qualificació en el seu projecte final de carrera i el premi extraordinari de creació en l'Institut del Teatre de Barcelona. Els seus coneixements artístics no es limiten a la dansa, sinó que s'estenen a altres disciplines com la fotografia i la dramaturgia, cursant el Màster en Teoria de la Dramaturgia entre la UAB, la Universitat Pompeu Fabra i el propi Institut del Teatre.

Des de fa més de deu anys, Marcos Morau dirigeix La Veronal com a director, coreògraf i dissenyador d'escenaris, vestuari i il·luminació. Ha recorregut el món presentant els seus treballs en festivals, teatres, i diversos contextos internacionals com el Théâtre National de Chaillot a París, la Biennal d'Art de Venècia, el Festival d'Avignon, Tanz Im August a Berlín, Festival RomaEuropa, SIDance Festival de Seül o Sadler's Wells a Londres, entre molts altres.

A més de dirigir La Veronal, Marcos Morau és artista convidat en diverses companyies i teatres de tot el món on desenvolupa noves creacions, sempre a mig camí entre les arts escèniques i la dansa: Ballet de la Ópera de Göteborg, Ballet de Rhin, Royal Danish Ballet, Scapino Ballet, Carte Blanche, Ballet de Lorraine, Compañía Nacional de Danza i Ballet de l'Ópera de Lucerna entre molts d'altres.

BIOGRAFIA

Raimon Rius

il·luminació

Il·luminador autodidacte. Va estudiar procediments pictòrics i disseny gràfic. La seva carrera professional s'inicia amb l'espectacle *Tanca la porta que tinc Freud* de Toni Albà i Roser Pujol, estrenat al Teatre Romea l'any 1999. Des de llavors ha il·luminat espectacles de disciplines diverses que van des de la *performance* a l'òpera, centrant el gruix de la seva activitat en el teatre. Ha il·luminat, entre d'altres, espectacles de Carles Santos, Carol López, Josep Maria Mestres, Jordi Oriol, Jordi Prat i Coll, Pau Carrió, David Selvas, Ivan Morales i Alícia Gorina.

Alguns treballs recents són *Fàtima* de Jordi Prat i Coll (Teatre Lliure 2022); *Crim i Càstig* de Fiodor Dostievski, adaptada i dirigida per Pau Carrió (Teatre Lliure 2022); *Aquell dia tèrbol que vaig sortir d'un cinema de l'Eixample i vaig decidir convertir-me en un om. Les verges suïcides, vint anys després*, d'Alícia Gorina i Eleonora Herder (Teatre Lliure 2022); *Testimoni de guerra* escrita i dirigida per Pau Carrió (TNC, 2021), i *Solitud* de Víctor Català dirigida per Alícia Gorina (TNC, 2020).

Forma part com a docent del Departament de Disseny Escènic de l'Institut del Teatre, imparteix classes d'il·luminació al Màster en Disseny Escenogràfic de l'Escola Elisava i, en anys passats, al Postgrau de Direcció, Producció i Entorn Professional del Col·legi del Teatre i al Taller d'Il·luminació i Escenografia de l'Escola Deia.

Fitxa artística

IDEA I DIRECCIÓ

Sílvia Delagneau

DRAMATURGISTA I**TEXTOS**

Albert Arribas

INTÈRPRETSClara Aguilar *DJ*Anabel Labrador *paleontòloga*Carles Pedragosa *Rave***ESPAI ESCÈNIC**

Max Glaenzel

VESTUARI

Marcos Morau

MAQUILLATGE

Roosevelt Jiménez

IL·LUMINACIÓ

Raimon Rius

SO I MÚSICA ORIGINAL

Clara Aguilar

AJUDANT**D'ESCENOGRAFIA**

Paula González

AJUDANT DE VESTUARI

Manuel Mateos

ALUMNA EN**PRÀCTIQUES****D'IL·LUMINACIÓ**

Maria Gómez (Coreografia

i Interpretació del

Conservatori Superior de

Dansa de l'ITB)

DIBUIXOS ORIGINALS**PER ALS TELONS**

Jordi Castells

CONFECIONS

A.I.T (Rata Penada),

GADGET SFX (orelles de

la Rata Penada), Taller

Goretti (Rave), Mari

Carmen Soriano (Mary

Anning) i Nina Pawlowsky

(barret de Mary Anning)

AGRAÏMENTS

Marc Permanyer, Bàrbara

Glaenzel i Adrià González

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

HORARI**FUNCIONS ESCOLARS**

Dc. - dv. 09.30 h i 11.30 h

FUNCIONS GENERALS

Ds. i dg. 16.00 h i 18.00 h

DURADA

45'

LLOC

Gràcia

IDIOMA

En català

PREU

5 € adults - 9 € criatures

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

18/02 18.00 h sessió relaxada

COL·LOQUI

25/02 postfunció del segon passi

ACTIVITATS PEDAGÒGIQUES

Dossier de pensament crític

EDAT RECOMANADA

De 6 a 10 anys

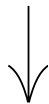
ESPECTACLE INCLÒS A

El Lliure del futur

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-rave

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

